

Zitting 1979–1980

15 963

Regelen nopens het vervoer over de weg (Wet Overeenkomst Wegvervoer)

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot regelen nopens het vervoer over de weg (Wet overeenkomst Wegvervoer). De toelichtende memorie (en bijlagen), die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.
En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

New York, 14 december 1979

Juliana

Nr. 2

ONTWERP VAN WET

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen nopens het vervoer over de weg vast te stellen en in verband daarmee het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Koophandel, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en andere wetten te wijzigen en overgangsbepalingen vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In deze wet worden onder goederen verstaan alle zaken en alle vermogensrechten; onder zaken de voor menselijke beheersing vatbare stoffelijke objecten.

2. In deze wet worden onder bagage verstaan de zaken, die een vervoerder in verband met een door hem gesloten overeenkomst van personenvervoer op zich neemt te vervoeren, met uitzondering van zaken, vervoerd onder een vervoeradres.

3. In deze wet wordt onder letsel verstaan iedere lichamelijke verwonding van de mens en iedere andere aantasting in zijn persoon.

Artikel 2

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen zaken, die geen voertuigen zijn, voor de toepassing van bepalingen van deze wet als voertuig worden aangewezen, dan wel bepalingen van deze wet niet van toepassing worden verklaard op zaken, die voertuigen zijn.

2. Een takelwagen is niet een voertuig in de zin van deze wet.

3. Een overeenkomst, waarbij de ene partij zich tegenover de andere partij verbindt een voertuig te besturen, dat hem daartoe door die andere partij ter beschikking is gesteld, is niet een overeenkomst van vervoer in de zin van deze wet.

Artikel 3

1. Wanneer uit deze wet voortvloeit dat iemand verplicht is tot het stellen van zekerheid of dat het stellen van zekerheid voorwaarde is voor het intreden van enig rechtsgevolg, heeft hij die daartoe overgaat, de keuze tussen persoonlijke en zakelijke zekerheid.

2. De aangeboden zekerheid moet zodanig zijn, dat de vordering en, zo daartoe gronden zijn, de daarop vallende rente en kosten behoorlijk gedekt zijn en dat de schuldeiser daarop zonder moeite verhaal zal kunnen nemen.

3. Is de gestelde zekerheid door een niet aan de schuldeiser toe te rekenen oorzaak onvoldoende geworden, dan is de schuldenaar verplicht haar aan te vullen of te vervangen.

Artikel 4

1. Onder «exploitatie-overeenkomsten» worden verstaan: de bevrachtingen van het voertuig in de zin van artikel 15 of artikel 65 en de overeenkomsten tot vervoer van zaken of personen met het voertuig.

2. Onder «keten der exploitatie-overeenkomsten» worden verstaan: de exploitatie-overeenkomsten gerangschikt:

a. wat betreft bevrachtingen: in de volgorde, waarin de bevrachters hun bevoegdheid over het voertuig te beschikken van elkaar afleiden;

b. wat betreft vervoerovereenkomsten, die geen bevrachting zijn: te beginnen met de vervoerovereenkomst aangegaan door een vervoerder, die de beschikking heeft over het voertuig of een gedeelte daarvan, en te eindigen met de vervoerovereenkomst aangegaan tussen een vervoerder met het voertuig en zijn wederpartij, die niet wederom op zijn beurt vervoerder met het voertuig is.

3. Voor de toepassing van de artikelen 4–9 wordt een reiziger aangemerkt als partij bij de te zijnen aanzien gesloten vervoerovereenkomst.

4. In de artikelen 4–9 worden onder beschadiging mede begrepen niet-aflevering, geheel of gedeeltelijk verlies, waardevermindering en vertraagde aflevering en wordt onder letsel mede begrepen vertraging in het vervoer van de reiziger.

Artikel 5

Indien een partij bij een exploitatie-overeenkomst door haar wederpartij daarbij ter zake van een bij de exploitatie van het voertuig ontstane schade buiten overeenkomst wordt aangesproken, is zij jegens die wederpartij niet verder aansprakelijk dan zij dit zou zijn op grond van de door hen gesloten overeenkomst.

Artikel 6

Indien een partij bij een exploitatie-overeenkomst terzake van een bij de exploitatie van het voertuig ontstane schade buiten overeenkomst wordt aangesproken door een andere partij bij een dusdanige overeenkomst, dan is zij tegenover deze niet verder aansprakelijk dan zij dit zou zijn als ware zij wederpartij bij de exploitatie-overeenkomst, die is aangegaan door degeen die haar aanspreekt en die in de keten der exploitatie-overeenkomsten tussen haar en deze laatste ligt.

Artikel 7

1. Wordt een bevrachter van een voertuig, dan wel een vervoerder met een voertuig, ter zake van dood of letsel van een persoon of ter zake van beschadiging van een zaak buiten overeenkomst aangesproken door iemand die geen partij is bij een exploitatie-overeenkomst, dan is hij tegenover deze niet verder aansprakelijk dan hij uit één der volgende overeenkomsten zou zijn.

2. Was met betrekking tot de persoon of zaak een vervoerovereenkomst afgesloten en is de schade ontstaan in het tijdvak waarin een vervoerder met het voertuig als zodanig daarvoor aansprakelijk is, dan geldt als de overeenkomst bedoeld in lid 1 de laatste in de keten der exploitatie-overeenkomsten met betrekking tot die persoon of zaak aangegaan.

3. Was de persoon of zaak aan boord van het voertuig op grond van een overeenkomst met een partij bij een exploitatie-overeenkomst, doch is het vorige lid niet van toepassing, dan geldt de eerstbedoelde overeenkomst als de overeenkomst bedoeld in lid 1.

4. Was de persoon of zaak buiten overeenkomst aan boord, dan geldt een vervoerovereenkomst als de overeenkomst bedoeld in lid 1.

5. De aansprakelijkheid bedoeld in lid 1, is voor de toepassing van de leden 2 en 4 die van een vervoerder, en voor de toepassing van lid 3 die van de aldaar genoemde partij.

Artikel 8

Indien een vordering, als genoemd in de artikelen 4-7, buiten overeenkomst wordt ingesteld tegen een ondergeschikte van een partij bij een exploitatie-overeenkomst dan is deze ondergeschikte, mits hij de schade veroorzaakte in de werkzaamheden, waartoe hij werd gebruikt, niet verder aansprakelijk dan een dergelijke partij, die hem tot deze werkzaamheden gebruikte, dit op grond van de artikelen 4-7 zou zijn.

Artikel 9

Het totaal van de bedragen verhaalbaar op een derde, die partij is bij een exploitatie-overeenkomst, en zijn ondergeschikten, al dan niet gezamenlijk met het bedrag verhaalbaar op de wederpartij van degeen, die de in de artikelen 6 of 7 genoemde vordering instelde en haar onderschikten, mag, behoudens in geval van schade ontstaan uit eigen handeling of nalaten van de aangesprokene, geschied hetzij met het opzet die schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap, dat die schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien, niet overtreffen het totaal, dat op grond van de door hen ingeroepen overeenkomst is verschuldigd.

Artikel 10

Wordt de eigenaar of de houder van een voertuig, de in artikel 2, derde lid, van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen bedoelde houder van een motorrijtuig, de in artikel 6 dier wet bedoelde verzekeraar, of een ondergeschikte van een dezer buiten overeenkomst aangesproken ter zake van een vordering als bedoeld in de artikelen 4-7, dan zijn de artikelen 4-9 van overeenkomstige toepassing.

TITEL 2

Overeenkomst van goederenvervoer over de weg

Artikel 11

De overeenkomst van goederenvervoer in de zin van deze wet is de overeenkomst van goederenvervoer, al dan niet tijd- of reisbevrachting zijnde, waarbij de ene partij (de vervoerder) zich tegenover de andere partij (de afzender) verbindt door middel van een voertuig zaken uitsluitend over de weg en anders dan langs spoorstaven te vervoeren.

Artikel 12

1. Bij de overeenkomst, waarbij de ene partij (de gemengd-vervoerder) zich bij een en dezelfde overeenkomst tegenover haar wederpartij (de afzender) verbindt zaken te vervoeren en wel zodanig dat het vervoer deels over de weg en niet langs spoorstaven en deels hetzij over zee, over binnenwateren, langs spoorstaven, door de lucht, door een pijpleiding of op andere wijze zal geschieden, gelden voor ieder deel van het vervoer de op dat deel toepasselijke rechtsregelen.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde vervoerder de zaken niet zonder vertraging ter bestemming aflevert in de staat waarin hij hen heeft ontvangen en niet is komen vast te staan, waar de omstandigheid, die het verlies, de beschadiging of de vertraging veroorzaakte, is opgekomen, is hij voor de daardoor ontstane schade aansprakelijk, tenzij hij bewijst, dat hij op geen der delen van het vervoer, waar het verlies, de beschadiging of de vertraging kan zijn opgetreden, daarvoor aansprakelijk is.

3. Indien de in het eerste lid bedoelde vervoerder aansprakelijk is voor schade ontstaan door beschadiging, geheel of gedeeltelijk verlies, vertraging of enig ander schadeveroorzakend feit en niet is komen vast te staan waar de omstandigheid, die hiertoe leidde, is opgekomen, wordt zijn aansprakelijkheid bepaald volgens de rechtsregelen die toepasselijk zijn op dat deel (of die delen) van het vervoer, waarop deze omstandigheid kan zijn opgekomen en waaruit het hoogste bedrag aan schadevergoeding voortvloeit.

4. Nietig is ieder beding, waarbij van het tweede of derde lid van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 13

Vervoer over de weg van zaken omvat voor de toepassing van artikel 20 tweede lid, in afwijking van het elders bepaalde, het tijdvak dat het voertuig zich aan boord van een ander vervoermiddel en niet op de weg bevindt, doch dit slechts ten aanzien van zaken die daarbij niet uit dat voertuig werden uitgeladen.

Artikel 14

Behoudens artikel 72 is deze titel niet van toepassing op overeenkomsten tot lijkbezorging, tot het vervoeren van verhuisgoederen of bagage, dan wel tot het vervoeren van brieven, andere poststukken of postpakketten door of in opdracht van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie of onder een internationale postovereenkomst.

Artikel 15

1. Tijd- of reisbevrachting in de zin van deze titel is de overeenkomst van goederenvervoer, waarbij de vervoerder zich verbindt tot vervoer door middel van een voertuig, dat hij daartoe in zijn geheel met bestuurder en al dan niet op tijdbasis (tijdbevrachting of reisbevrachting) ter beschikking stelt van de afzender.

2. Onder «vervrachter» is in deze titel de in het eerste lid genoemde vervoerder, onder «bevrachter» de aldaar genoemde afzender te verstaan.

Artikel 16

De wetsbepalingen omtrent huur, bewaargeving en bruikleen zijn op terbeschikkingstelling van een voertuig met bestuurder, ten einde door middel daarvan zaken te vervoeren, niet van toepassing.

Artikel 17

De vervoerder is verplicht ten vervoer ontvangen zaken ter bestemming af te leveren en wel in de staat, waarin hij hen heeft ontvangen.

Artikel 18

Onverminderd artikel 17 is de vervoerder verplicht ten vervoer ontvangen zaken zonder vertraging te vervoeren.

Artikel 19

1. In geval van bevrachting is de vervrachter verplicht de bestuurder opdracht te geven binnen de grenzen door de overeenkomst gesteld de orders van de bevrachter op te volgen. De vervrachter staat ervoor in, dat de bestuurder de hem gegeven opdracht nakomt.

2. De bevrachter staat in voor schade die de vervrachter lijdt door de plaatselijke gesteldheid van de plekken, waarheen hij de bestuurder van het voertuig op grond van het eerste lid ter inlading of lossing beveelt te gaan en hij is slechts in zoverre voor die schade niet aansprakelijk, als de bestuurder, door de hem gegeven orders op te volgen, onredelijk handelde.

Artikel 20

1. De vervoerder is niet aansprakelijk voor schade ontstaan door een beschadiging, voor zover deze is veroorzaakt door een omstandigheid die een zorgvuldig vervoerder niet heeft kunnen vermijden en voor zover zulk een vervoerder de gevolgen daarvan niet heeft kunnen verhinderen.

2. De vervoerder kan niet om zich van zijn aansprakelijkheid te ontheffen beroep doen op de gebrekkigheid van het voertuig of van het materiaal waarvan hij zich bedient, tenzij dit laatste door de afzender, de geadresseerde of de ontvanger te zijner beschikking is gesteld. Onder materiaal wordt niet begrepen een schip, luchtvaartuig of spoorwagon, waarop het voertuig zich bevindt. Beroep op gebrekkigheid van voertuig of materiaal is wel mogelijk voor zover deze kort voor de beschadiging is veroorzaakt door een van buiten komende omstandigheid.

3. Onder beschadiging worden mede verstaan geheel of gedeeltelijk verlies van zaken, vertraging, alsmede ieder ander schade veroorzakend feit.

Artikel 21

Onverminderd de artikelen 22 en 23 is de vervoerder, die de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen niet nakwam, desalniettemin voor de daardoor ontstane schade niet aansprakelijk, voor zover dit niet nakomen het gevolg is van de bijzondere risico's verbonden aan een of meer van de volgende omstandigheden:

- a. het vervoer van de zaken in een onoverdekt voertuig, wanneer dit uitdrukkelijk is overeengekomen en op de vrachtbrief is vermeld;
- b. behandeling, lading, stuwing of lossing van zaken door de afzender, de geadresseerde of personen, die voor rekening van de afzender of de geadresseerde handelen;

- c. de aard van bepaalde zaken zelf, die door met deze aard zelf samenhangende oorzaken zijn blootgesteld aan geheel of gedeeltelijk verlies of aan beschadiging, in het bijzonder door ontvlaming, ontploffing, smelting, breuk, corrosie, bederf, uitdroging, lekkage, normaal kwaliteitsverlies, of optreden van ongedierte of knaagdieren;
- d. hitte, koude, temperatuurverschillen of vochtigheid van de lucht, doch slechts indien niet is overeengekomen dat het vervoer zal plaatsvinden met een voertuig speciaal ingericht om de zaken aan invloed daarvan te onttrekken;
- e. onvolledigheid of gebrekkigheid van de adressering, cijfers, letters of merken der colli;
- f. het feit dat het vervoer een levend dier betreft.

Artikel 22

1. Wanneer de vervoerder bewijst dat, gelet op de omstandigheden van het geval, het niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen een gevolg heeft kunnen zijn van een of meer der in artikel 21 genoemde bijzondere risico's, wordt vermoed, dat het niet nakomen daaruit voortvloeit. Degeen, die jegens de vervoerder recht heeft op de zaken, kan evenwel bewijzen, dat dit niet nakomen geheel of gedeeltelijk niet door een van deze risico's is veroorzaakt.

2. Het hierboven genoemde vermoeden bestaat niet in het in artikel 21 onder a genoemde geval, indien zich een ongewoon groot tekort voordoet dan wel een ongewoon groot verlies van colli.

3. Indien in overeenstemming met het door partijen overeengekomene het vervoer plaatsvindt door middel van een voertuig, speciaal ingericht om de zaken te onttrekken aan de invloed van hitte, koude, temperatuurverschillen of vochtigheid van de lucht, kan de vervoerder ter ontheffing van zijn aansprakelijkheid ten gevolge van deze invloed slechts een beroep doen op artikel 21 onder c, indien hij bewijst, dat alle maatregelen waartoe hij, rekening houdende met de omstandigheden, verplicht was, zijn genomen met betrekking tot de keuze, het onderhoud en het gebruik van deze inrichtingen en dat hij zich heeft gericht naar de bijzondere instructies bedoeld in het vijfde lid.

4. De vervoerder kan slechts beroep doen op artikel 21 onder f, indien hij bewijst dat alle maatregelen, waartoe hij normaliter, rekening houdende met de omstandigheden, verplicht was, zijn genomen en dat hij zich heeft gericht naar de bijzondere instructies bedoeld in het vijfde lid.

5. De bijzondere instructies, bedoeld in het derde en het vierde lid van dit artikel, moeten aan de vervoerder vóór de aanvang van het vervoer zijn gegeven, hij moet deze uitdrukkelijk hebben aanvaard en zij moeten, indien voor dit vervoer een vrachtbrief is afgegeven, daarop zijn vermeld. De enkele vermelding op de vrachtbrief levert te dezer zake geen bewijs op.

Artikel 23

Wanneer de vervoerder de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen niet nakwam, wordt ten aanzien van

a. zaken, die onverpakt zijn, terwijl zij gelet op hun aard of de wijze van vervoer, verpakt hadden behoren te zijn, dan wel zaken die, gelet op hun aard of de wijze van vervoer, niet voldoende of niet doelmatig zijn verpakt;

b. onverpakte zaken, die niet vallen onder de omschrijving onder a gegeven, indien de vervoerder bewijst, dat gelet op de omstandigheden van het geval het niet nakomen een gevolg heeft kunnen zijn van het bijzondere risico verbonden aan het onverpakt zijn, vermoed dat de vervoerder noch de omstandigheid, die het niet nakomen veroorzaakte, heeft kunnen vermijden, noch de gevolgen daarvan heeft kunnen verhinderen en dat het niet nakomen niet is ontstaan door een of meer der in het tweede lid van artikel 20 voor rekening van de vervoerder gebrachte omstandigheden.

Artikel 24

1. Nietig is ieder beding, waarbij de ingevolge artikel 17 op de vervoerder drukkende aansprakelijkheid of bewijslast op andere wijze wordt vermeerderd of verminderd dan in deze titel is voorzien, tenzij dit beding uitdrukkelijk en anders dan door een verwijzing naar algemene voorwaarden is aangegaan bij een in het bijzonder ten aanzien van het voorgenomen vervoer aangegane en in een afzonderlijk geschrift neergelegde overeenkomst.

2. Bovendien is nietig ieder beding, waarbij de ingevolge artikel 17 op de vervoerder drukkende aansprakelijkheid of bewijslast op andere wijze wordt vermeerderd of verminderd dan in deze titel is voorzien, wanneer dit beding

a. voorkomt in enig document, dat door een vermelding daarop is aangeduid als vervoeradres of

b. tussen de vervoerder en de ontvanger is aangegaan bij de aflevering van de zaak.

Artikel 25

1. Voor zover de vervoerder aansprakelijk is wegens niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen, heeft de afzender geen ander recht dan betaling te vorderen van een bedrag, dat wordt berekend met inachtneming van de waarde welke zaken als de ten vervoer ontvangene zouden hebben gehad zoals, ten tijde waarop en ter plaatse waar zij hadden moeten zijn afgeleverd. Dit bedrag wordt, indien de zaken worden afgeleverd, verminderd met hun waarde zoals ten tijde waarop en ter plaatse waar zij zijn afgeleverd, te berekenen met inachtneming van artikel 26; dit bedrag wordt tevens verminderd met hetgeen is bespaard.

2. De in het eerste lid eerstgenoemde waarde wordt berekend met inachtneming van de koers op de goederenbeurs of, wanneer er geen dergelijke koers is, met inachtneming van de gangbare marktwaarde of, wanneer ook deze ontbreekt, met inachtneming van de normale waarde van zaken van dezelfde aard en hoedanigheid.

Artikel 26

Indien met betrekking tot een zaak een schadevergoeding uit hoofde van artikel 51 is verschuldigd, wordt deze aangemerkt als een waardevermindering van die zaak.

Artikel 27

Voor zover de vervoerder aansprakelijk is wegens niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen, is hij niet aansprakelijk boven een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen bedrag.

Artikel 28

1. De afzender kan, mits de vervoerder hierin toestemt en tegen betaling van een overeen te komen bedrag, op de vrachtbrief een waarde van de zaken aangeven, die het maximum, vermeld in de in artikel 27 genoemde algemene maatregel van bestuur, overschrijdt. In dat geval treedt het aangegeven bedrag in de plaats van dit maximum.

2. Nietig is ieder beding, ook indien het wordt aangegaan op de wijze als voorgeschreven in het eerste lid van artikel 24, waarbij het aldus aangegeven bedrag hoger wordt gesteld dan de in het eerste lid van artikel 25 eerstgenoemde waarde.

Artikel 29

1. De afzender kan, mits de vervoerder hierin toestemt en tegen betaling van een overeen te komen bedrag, door vermelding op de vrachtbrief het bedrag van een bijzonder belang bij de aflevering voor het geval van verlies of beschadiging van vervoerde zaken en voor dat van overschrijding van een overeengekomen termijn van aflevering daarvan, vaststellen.

2. Indien een bijzonder belang bij de aflevering is aangegeven, kan, indien de vervoerder aansprakelijk is wegens niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen, onafhankelijk van de schadevergoedingen genoemd in de artikelen 25–28 en tot ten hoogste eenmaal het bedrag van het aangegeven belang, een schadevergoeding worden gevorderd gelijk aan de bewezen bijkomende schade.

Artikel 30

1. De vervoerder kan zich niet beroepen op een uit de artikelen 27–29 of uit enig soortgelijk partijbeding voortvloeiende beperking van zijn aansprakelijkheid, voor zover de schade is ontstaan uit zijn eigen handeling of nalaten, geschied hetzij met het opzet die schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap, dat die schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

2. Nietig is ieder beding, waarbij van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 31

1. De afzender is bevoegd de overeenkomst op te zeggen, wanneer hem door de vervoerder is medegedeeld dat geen voertuig op de overeengekomen plaats of tijd voor het vervoer aanwezig is of zal kunnen zijn.

2. Hij kan deze bevoegdheid slechts uitoefenen terstond na ontvangst van deze mededeling.

3. Indien bij gebreke van de ontvangst van een mededeling, als bedoeld in het eerste lid, het de afzender uit anderen hoofde bekend is, dat het voertuig niet op de overeengekomen plaats of tijd voor het vervoer aanwezig is of kan zijn, is hij, zonder dat enige ingebrekestelling is vereist, bevoegd de overeenkomst op te zeggen, doch slechts binnen een redelijke termijn nadat hem dit bekend was; gelijke bevoegdheid komt hem toe, indien hem na ontvangst van een mededeling, als bedoeld in het eerste lid, uit anderen hoofde bekend wordt, dat het voertuig op grond van andere omstandigheden dan welke de vervoerder tot zijn mededeling brachten, niet op de overeengekomen plaats of tijd voor het vervoer aanwezig is of kan zijn.

4. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

5. Indien de vervoerder gehouden is de schade, die de afzender door de opzegging lijdt, te vergoeden, zal deze vergoeding niet meer bedragen dan de vracht voor het overeengekomen vervoer, of, in geval van tijdbevrachtiging, voor terbeschikkingstelling van het voertuig gedurende 24 uur.

Artikel 32

De afzender is verplicht de vervoerder de schade te vergoeden die deze lijdt doordat de overeengekomen zaken, door welke oorzaak dan ook, niet op de overeengekomen plaats en tijd te zijner beschikking zijn.

Artikel 33

1. Alvorens zaken ter beschikking van de vervoerder zijn gesteld is, behalve in geval van tijdbevrachtiging, de afzender bevoegd de overeenkomst op te zeggen. Hij is verplicht aan de vervoerder de vracht, die voor het vervoer van de zaken was overeengekomen, te voldoen.

2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

Artikel 34

1. Zijn bij het verstrijken van de tijd, waarbinnen de zaken ter beschikking van de vervoerder moesten zijn gesteld, door welke oorzaak, dan ook, in het geheel geen zaken ter beschikking, dan is, behalve in geval van tijdbevrachting, de vervoerder, zonder dat enige ingebrekestelling is vereist, bevoegd de overeenkomst op te zeggen. De afzender is verplicht hem de vracht, die voor het vervoer van de zaken was overeengekomen, te voldoen.

2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

Artikel 35

1. Zijn bij het verstrijken van de tijd, waarbinnen de zaken ter beschikking van de vervoerder moesten zijn gesteld, door welke oorzaak dan ook, de overeengekomen zaken slechts gedeeltelijk ter beschikking, dan is, behalve in geval van tijdbevrachting, de vervoerder, zonder dat enige ingebrekestelling is vereist, bevoegd de overeenkomst op te zeggen, dan wel de reis te aanvaarden.

2. De afzender is op verlangen van de vervoerder in geval van opzegging van de overeenkomst verplicht tot lossing van de reeds gestuwde zaken of, in geval de vervoerder de reis aanvaardt en het vertrek van het voertuig zonder herstuwing van de reeds gestuwde zaken niet mogelijk is, tot deze herstuwing. Hij is verplicht de vervoerder de vracht, die voor het vervoer van de niet ter beschikking zijnde of ten gevolge van de opzegging niet vervoerde zaken was overeengekomen, te voldoen en deze bovendien de schade te vergoeden, die hij lijdt ten gevolge van de opzegging, van de aanvaarding van de reis, dan wel van lossing of herstuwing van reeds ingenomen zaken.

3. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

Artikel 36

1. De afzender is verplicht de vervoerder omtrent de zaken alsmede omtrent de behandeling daarvan tijdig al die opgaven te doen, waartoe hij in staat is of behoort te zijn, en waarvan hij weet of behoort te weten, dat zij voor de vervoerder van belang zijn, tenzij hij mag aannemen, dat de vervoerder deze gegevens kent.

2. De afzender is verplicht de gegevens, die hij volgens het eerste lid aan de vervoerder moet verstrekken, zo mogelijk op of aan de te vervoeren zaken of derzelver verpakking duidelijk aan te brengen en wel zodanig, dat zij in normale omstandigheden tot het einde van het vervoer leesbaar zullen blijven.

3. De vervoerder is niet gehouden, doch wel gerechtigd, te onderzoeken of de hem gedane opgaven juist en volledig zijn.

4. Is bij het verstrijken van de tijd waarbinnen de zaken ter beschikking van de vervoerder moeten zijn gesteld, door welke oorzaak dan ook, niet of slechts gedeeltelijk voldaan aan de in het eerste of tweede lid van dit artikel genoemde verplichtingen van de afzender, dan zijn, behalve in het geval van tijdbevrachting, de artikelen 34 en 35 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 37

1. De afzender is verplicht de vervoerder de schade te vergoeden die deze lijdt doordat, door welke oorzaak dan ook, niet naar behoren aanwezig zijn de documenten en inlichtingen, die van de zijde van de afzender vereist zijn voor het vervoer dan wel ter voldoening aan vóór de aflevering van de zaken te vervullen douane- en andere formaliteiten.

2. De vervoerder is verplicht redelijke zorg aan te wenden, dat de documenten, die in zijn handen zijn gesteld niet verloren gaan of onjuist worden behandeld. Een door hem ter zake verschuldigde schadevergoeding zal die, verschuldigd uit hoofde van de artikelen 25–30 in geval van verlies van de zaken, niet overschrijden.

3. De vervoerder is niet gehouden, doch wel gerechtigd, te onderzoeken of de gedane opgaven juist en volledig zijn.

4. Zijn bij het verstrijken van de tijd, waarbinnen de in het eerste lid genoemde documenten en inlichtingen aanwezig moeten zijn, deze, door welke oorzaak dan ook, niet naar behoren aanwezig, dan zijn, behalve in het geval van tijdbevrachting, de artikelen 34 en 35 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

1. Wanneer vóór of bij de aanbieding van de zaken aan de vervoerder omstandigheden aan de zijde van een der partijen zich opdoen of naar voren komen, die haar wederpartij bij het sluiten van de overeenkomst niet behoefde te kennen, doch die, indien zij haar wel bekend waren geweest, redelijkerwijs voor haar grond hadden opgeleverd de vervoerovereenkomst niet of op andere voorwaarden aan te gaan, is deze wederpartij bevoegd de overeenkomst op te zeggen.

2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

3. Naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid zijn partijen na opzegging der overeenkomst verplicht elkaar de daardoor geleden schade te vergoeden.

Artikel 39

1. De afzender is verplicht de vervoerder de buitengewone schade te vergoeden, die materiaal, dat hij deze ter beschikking stelde, of zaken, die deze ten vervoer ontving dan wel de behandeling daarvan, de vervoerder berokkend, behalve voor zover deze schade is veroorzaakt door een omstandigheid die voor rekening van de vervoerder komt; voor rekening van de vervoerder komen die omstandigheden, die in geval van beschadiging van door hem vervoerde zaken voor zijn rekening komen.

2. Dit artikel laat artikel 40 onverlet.

Artikel 40

1. Zaken ten aanzien waarvan de afzender, door welke oorzaak dan ook, niet aan zijn verplichtingen uit hoofde van het eerste en tweede lid van artikel 36 voldeed, mogen door de vervoerder op ieder ogenblik en op iedere plaats worden gelost, vernietigd of op andere wijze onschadelijk gemaakt, doch dit slechts dan wanneer zij onmiddellijk dreigend gevaar voor schade aan personen of goederen opleveren. De vervoerder is ter zake geen enkele schadevergoeding verschuldigd en de afzender is aansprakelijk voor alle kosten en schaden voor de vervoerder voortvloeiende uit de aanbieding ten vervoer, uit het vervoer of uit deze maatregelen zelf.

2. Indien de vervoerder op grond van het eerste lid gerechtigd is tot lossen, vernietigen of op andere wijze onschadelijk maken van zaken, is de afzender op verlangen van de vervoerder en wanneer hem dit redelijkerwijs mogelijk is, verplicht deze maatregel te nemen.

3. Door het treffen van de in het eerste of tweede lid bedoelde maatregel eindigt de overeenkomst met betrekking tot de daar genoemde zaken, doch, indien deze alsnog worden gelost, eerst na deze lossing. De vervoerder verwittigt de afzender en zo mogelijk degeen aan wie de zaken moesten worden afgeleverd. Dit lid is niet van toepassing met betrekking tot zaken, die de vervoerder na het treffen van de in het eerste lid bedoelde maatregel alsnog naar hun bestemming vervoert.

4. Op de feitelijke aflevering is het tussen partijen overeengekomene alsmede het in deze titel nopens de aflevering van zaken bepaalde van toepassing. De artikelen 54, 55, 59 en 60 zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Nietig is ieder beding, waarbij van het eerste of het tweede lid van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 41

1. Zowel de afzender als de vervoerder kunnen ter zake van het vervoer een vrachtbrief opmaken en verlangen dat deze of een mogelijkterwijs door hun wederpartij opgemaakte vrachtbrief door hun wederpartij wordt getekend en aan hen wordt afgegeven. De ondertekening kan worden gedrukt of door een stempel dan wel enig ander kenmerk van oorsprong worden vervangen.

2. Op de vrachtbrief worden volgens de daarop mogelijkterwijs voorkomende aanwijzingen de volgende aanduidingen vermeld:

- a. de afzender, als hoedanig slechts één persoon kan worden genoemd;
- b. de ten vervoer ontvangen zaken;
- c. de plaats waar de vervoerder de zaken ten vervoer heeft ontvangen;
- d. de plaats waarheen de vervoerder op zich neemt de zaken te vervoeren;
- e. de geadresseerde, als hoedanig slechts één persoon kan worden genoemd;
- f. de vervoerder;
- g. al hetgeen overigens aan afzender en vervoerder gezamenlijk goeddunkt.

3. De aanduidingen vermeld in het tweede lid onder a tot en met e worden in de vrachtbrief opgenomen aan de hand van door de afzender te verstrekken gegevens. De afzender staat in voor de juistheid, op het ogenblik van inontvangstneming van de zaken, van deze gegevens. De aanduiding van de vervoerder wordt in de vrachtbrief opgenomen aan de hand van door deze te verstrekken gegevens en de vervoerder staat in voor de juistheid hiervan.

4. Partijen zijn verplicht elkaar de schade te vergoeden, die zij lijden door het ontbreken van in het tweede lid genoemde gegevens.

Artikel 42

De vervoerder is niet gehouden, doch vóór de afgifte van de vrachtbrief aan de afzender wel gerechtigd, te onderzoeken of de daarop omtrent de zaken vermelde gegevens juist, nauwkeurig en volledig zijn. Hij is bevoegd zijn bevindingen ten aanzien van de zaken op de vrachtbrief aan te tekenen.

Artikel 43

Wanneer de te vervoeren zaken moeten worden geladen in verschillende voertuigen of wanneer het verschillende soorten zaken of afzonderlijke partijen betreft, hebben afzender zowel als vervoerder het recht te eisen, dat er evenveel vrachtbrieven worden opgemaakt als er voertuigen moeten worden gebruikt of als er soorten of partijen zaken zijn.

Artikel 44

1. Tenzij tussen hen een bevrachting is aangegaan, wordt op verlangen van afzender of vervoerder, mits dit te kennen is gegeven alvorens zaken ter beschikking van de vervoerder worden gesteld, de vrachtbrief voor deze zaken opgesteld in de vorm van een vervoeradres. Aan de bovenzijde van de vrachtbrief wordt alsdan met duidelijk leesbare letters het woord «vervoeradres» geplaatst.

2. Het vervoeradres wordt opgemaakt in overeenstemming met de vereisten genoemd in artikel 41 en artikel 43.

3. Verwijzingen in het vervoeradres worden geacht slechts die bedingen daarin in te voegen, die voor degeen, jegens wie daarop een beroep wordt gedaan, duidelijk kenbaar zijn.

4. Indien beide partijen zulks verlangen, kan ook in geval van bevrachting een vervoeradres worden opgemaakt. Dit moet dan voldoen aan de in dit artikel gestelde eisen.

5. Nietig is ieder beding, waarbij van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 45

1. Indien een vervoeradres is afgegeven, wordt, onder voorbehoud van het tweede lid van dit artikel, de rechtsverhouding tussen de vervoerder enerzijds en de afzender of de geadresseerde anderzijds beheerst door de bedingen van dit vervoeradres.

2. Indien een vervoerovereenkomst is gesloten en bovendien een vervoeradres is afgegeven, wordt de rechtsverhouding tussen de vervoerder en de afzender door de bedingen van de vervoerovereenkomst en niet door die van dit vervoeradres beheerst. Het vervoeradres strekt hun dan slechts, en dit onder voorbehoud van artikel 46, tot bewijs van de ontvangst der zaken door de vervoerder.

Artikel 46

1. In de vrachtbrief vervatte gegevens omtrent de ten vervoer ontvangen zaken leveren geen bewijs op jegens de vervoerder, tenzij het gegevens betreft waarvan een zorgvuldig vervoerder de juistheid kan beoordelen.

2. Bevat de vrachtbrief een door de vervoerder afzonderlijk ondertekende verklaring dat hij de juistheid erkent van in die verklaring genoemde gegevens omtrent de ten vervoer ontvangen zaken, dan wordt tegenbewijs daartegen niet toegelaten.

3. Een vrachtbrief, die de uiterlijk zichtbare staat of gesteldheid van de zaak niet vermeldt, levert geen vermoeden op, dat de vervoerder die zaak, voor zover uiterlijk zichtbaar, in goede staat of gesteldheid heeft ontvangen.

4. Door de vervoerder op de vrachtbrief geplaatste aantekeningen, genoemd in artikel 42, binden de afzender niet. Bevat echter de vrachtbrief een door de afzender afzonderlijk ondertekende verklaring, dat hij de juistheid van die aantekeningen erkent, dan wordt tegenbewijs daartegen niet toegelaten.

Artikel 47

1. De afzender is bevoegd zich zelf of een ander als geadresseerde aan te wijzen, een gegeven aanduiding van de geadresseerde te wijzigen, orders omtrent de aflevering te geven of te wijzigen dan wel aflevering vóór de aankomst ter bestemming van zonder vervoeradres ten vervoer ontvangen zaken of, wanneer een vervoeradres is afgegeven, van alle daarop vermelde zaken, te verlangen.

2. De uitvoering van deze instructies moet mogelijk zijn op het ogenblik, dat de instructies de persoon, die deze moet uitvoeren, bereiken en zij mag noch de normale bedrijfsuitvoering van de vervoerder beletten, noch schade toebrengen aan de vervoerder of belanghebbenden bij de overige lading. Doet zij dit desondanks, dan is de afzender verplicht de geleden schade te vergoeden. Wanneer het voertuig naar een niet eerder overeengekomen plaats is gereden, is hij verplicht de vervoerder ter zake bovendien een redelijke vergoeding te geven.

3. Deze rechten van de afzender vervallen al naarmate de geadresseerde op de losplaats zaken aanneemt of de geadresseerde van de vervoerder schadevergoeding verlangt omdat deze zaken niet aflevert.

4. Zaken, die ingevolge het eerste lid zijn afgeleverd, worden aangemerkt als ter bestemming afgeleverde zaken en de bepalingen van deze titel nopens de aflevering van zaken, alsmede de artikelen 54, 55, 59 en 60, zijn van toepassing.

Artikel 48

Indien aan de afzender een vrachtbrief is afgegeven, die een geadresseerde vermeldt, heeft uitsluitend deze geadresseerde jegens de vervoerder het recht aflevering van zaken overeenkomstig de op de vervoerder rustende verplichtingen te vorderen; daarbij zijn de artikelen 25-30 van toepassing.

Artikel 49

De ontvanger is verplicht terstond na de aflevering van de zaken een ontvangstbewijs daarvoor af te geven.

Artikel 50

1. Vracht is – behalve in geval van tijdbevrachting – verschuldigd op het ogenblik, dat de vervoerder de zaken ten vervoer ontvangt of, wanneer een vrachtbrief wordt afgegeven, bij het afgeven hiervan.

2. Vracht, die vooruit te voldoen is of voldaan is, is en blijft – behalve in geval van tijdbevrachting – in zijn geheel verschuldigd, ook wanneer de zaken niet ter bestemming worden afgeleverd.

3. Wanneer de afzender niet aan zijn uit dit artikel voortvloeiende verplichtingen heeft voldaan, is de vervoerder bevoegd het vervoer van de betrokken zaak op te schorten. Met toestemming van de rechter is hij gerechtigd tot het nemen van de in de artikelen 54 en 55 genoemde maatregelen. Gaat hij hiertoe over, dan zijn deze artikelen van toepassing.

Artikel 51

Onverminderd de artikelen 1390–1394 van het Burgerlijk Wetboek zijn de afzender en de ontvanger hoofdelijk verbonden de vervoerder de schade te vergoeden, geleden doordat deze zich als zaakwaarnemer inliet met de behartiging van de belangen van een rechthebbende op ten vervoer ontvangen zaken.

Artikel 52

1. De vervoerder is verplicht de bedragen, die als rembours op de zaak drukken, bij aflevering van de zaak van de ontvanger te innen en vervolgens aan de afzender af te dragen. Wanneer hij aan deze verplichting, door welke oorzaak dan ook, niet voldoet, is hij verplicht het bedrag van het rembours aan de afzender te vergoeden, doch indien deze geen of minder schade leed, ten hoogste tot op het bedrag van de geleden schade.

2. De ontvanger, die ten tijde van de aflevering weet dat een bedrag als rembours op de zaak drukt, is verplicht aan de vervoerder het door deze aan de afzender verschuldigde bedrag te voldoen.

Artikel 53

1. De vervoerder heeft jegens ieder, die daarvan afgifte verlangt, een retentierecht op zaken en documenten, die hij in verband met de vervoerovereenkomst onder zich heeft. Dit recht komt hem echter niet toe jegens een derde, indien hij op het tijdstip dat hij de zaak ten vervoer ontving, reden had te twijfelen aan de bevoegdheid van de afzender jegens die derde de zaak ten vervoer ter beschikking te stellen.

2. De vervoerder kan het recht van retentie uitoefenen voor hetgeen hem verschuldigd is of zal worden ter zake van het vervoer van die zaken. Hij kan dit recht tevens uitoefenen voor hetgeen bij wijze van rembours op de zaak drukt.

3. Dit retentierecht vervalt zodra aan de vervoerder is betaald het bedrag, waarover geen geschil tussen partijen bestaat, en voldoende zekerheid is gesteld voor de betaling van die bedragen, waaromtrent wel geschil bestaat of welke hoogte nog niet kan worden vastgesteld. De vervoerder behoeft echter geen zekerheid te aanvaarden voor hetgeen bij wijze van rembours op de zaak drukt.

Artikel 54

1. Voor zover hij die jegens de vervoerder recht heeft op aflevering van vervoerde zaken niet opkomt, weigert deze te ontvangen of deze niet met de vereiste spoed in ontvangst neemt, of voor zover op zaken beslag is gelegd, is de vervoerder gerechtigd deze zaken voor rekening en gevaar van de rechthebbende bij een derde op te slaan in een daarvoor geschikte bewaarplaats. Met toestemming van de rechter kan hij deze zaken, desgewenst ook in het voertuig, onder zich zelf houden of andere maatregelen daarvoor treffen. Hij is verplicht de afzender zo spoedig mogelijk op de hoogte te stellen.

2. De derde-bewaarnemer en de ontvanger zijn jegens elkaar verbonden, als ware de omtrent de bewaring gesloten overeenkomst mede tussen hen aangegaan. De bewaarnemer is echter niet gerechtigd tot afgifte dan na schriftelijke toestemming daartoe van hem, die de zaken in bewaring gaf. Artikel 1764 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.

Artikel 55

1. In geval van toepassing van artikel 54 kan de vervoerder, de bewaarnemer dan wel hij die jegens de vervoerder recht heeft op de aflevering, door de rechter worden gemachtigd de zaken geheel of gedeeltelijk op de door deze te bepalen wijze te verkopen.

2. De bewaarnemer is verplicht de vervoerder zo spoedig mogelijk van de voorgenomen verkoop op de hoogte te stellen; de vervoerder heeft deze verplichting jegens degeen, die jegens hem recht heeft op de aflevering van de zaken.

3. De opbrengst van het verkochte wordt in de consignatiekas gestort, voor zover zij niet strekt tot voldoening van de kosten van opslag en verkoop, alsmede, binnen de grenzen der redelijkheid, van de gemaakte kosten. Tenzij op de zaken een ander dan revindicatoir beslag is gelegd, moet aan de vervoerder uit het in bewaring te stellen bedrag worden voldaan hetgeen hem verschuldigd is ter zake van het vervoer of op grond van een remboursbeding; voor zover deze vorderingen nog niet vaststaan, zal de opbrengst of een gedeelte daarvan op door de rechter te bepalen wijze tot zekerheid voor deze vorderingen strekken.

4. De in de consignatiekas gestorte opbrengst treedt in de plaats van de zaken.

Artikel 56

Indien er zekerheid of vermoeden bestaat, dat er verlies of schade is, moeten de vervoerder en hij, die jegens de vervoerder recht heeft op de aflevering, elkaar over en weer in redelijkheid alle middelen verschaffen om het onderzoek van de zaak en het natellen van de colli mogelijk te maken.

Artikel 57

1. Zowel de vervoerder als hij, die jegens de vervoerder recht heeft op de aflevering is bevoegd bij de aflevering van zaken een gerechtelijk onderzoek te doen plaatshebben naar de toestand waarin deze worden afgeleverd; tevens zijn zij bevoegd de daarbij bevonden verliezen of schaden gerechtelijk te doen begroten.

2. Indien dit onderzoek in tegenwoordigheid of na behoorlijke oproeping van de wederpartij heeft plaatsgehad, wordt het uitgebrachte rapport vermoed juist te zijn.

Artikel 58

1. De kosten van gerechtelijk onderzoek, als bedoeld in artikel 57, moeten worden voldaan door de aanvrager.

2. De rechter kan deze kosten en door het onderzoek geleden schade geheel of gedeeltelijk ten laste van de wederpartij van de aanvrager brengen,

ook al zou daardoor het bedrag genoemd in de in artikel 27 bedoelde algemene maatregel van bestuur worden overschreden.

Artikel 59

Indien binnen één jaar nadat de vervoerder aan degeen, die jegens hem recht op aflevering van zaken heeft, schadevergoeding heeft uitgekeerd ter zake van het niet afleveren van deze zaken, deze zaken of enige daarvan alsnog onder de vervoerder blijken te zijn of te zijn gekomen, is de vervoerder verplicht die afzender of die geadresseerde, die daartoe bij aangetekende brief het verlangen uitte, van deze omstandigheid bij aangetekende brief op de hoogte te brengen en heeft de afzender respectievelijk de geadresseerde gedurende dertig dagen na ontvangst van deze mededeling het recht tegen verrekening van de door hem ontvangen schadevergoeding opnieuw afleveren van deze zaken te verlangen. Hetzelfde geldt, indien de vervoerder ter zake van het niet afleveren geen schadevergoeding heeft uitgekeerd, met dien verstande dat de termijn van één jaar begint met de aanvang van de dag volgende op die, waarop de zaken hadden moeten zijn afgeleverd.

Artikel 60

Met betrekking tot ten vervoer ontvangen zaken, die de vervoerder onder zich heeft, doch ten aanzien waarvan hij niet meer uit hoofde van de vervoerovereenkomst tot aflevering is verplicht, is artikel 55 van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat uit de opbrengst van het verkochte bovendien aan de vervoerder moet worden voldaan het bedrag, dat deze mogelijk-kerwijs voldeed ter zake van zijn aansprakelijkheid wegens het niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 17 en 18 rustende verplichtingen.

TITEL 3

Overeenkomst van personenvervoer over de weg

Artikel 61

De overeenkomst van personenvervoer in de zin van deze wet is de overeenkomst van personenvervoer, al dan niet tijd- of reisbevrachting zijnde, waarbij de ene partij (de vervoerder) zich tegenover de andere partij verbindt aan boord van een voertuig een of meer personen (reizigers) en al dan niet hun bagage uitsluitend over de weg en anders dan langs spoorstaven te vervoeren.

Artikel 62

Bij de overeenkomst, waarbij de ene partij (de gemengd-vervoerder) zich bij één en dezelfde overeenkomst tegenover de andere partij verbindt een of meer personen (reizigers) te vervoeren en wel zodanig, dat het vervoer deels over de weg en niet langs spoorstaven en deels hetzij over zee, over binnenwateren, langs spoorstaven, door de lucht of op andere wijze zal geschieden, gelden voor ieder deel van het vervoer de op dat deel toepasselijke rechtsregelen.

Artikel 63

1. Onverminderd het tweede lid van artikel 68 omvat vervoer over de weg van personen uitsluitend de tijd dat de reiziger aan boord van het voertuig is, terwijl dit zich op de weg bevindt. Bovendien omvat het de tijd van zijn instappen daarin of uitstappen daaruit.

2. Onverminderd het tweede lid van artikel 68 omvat vervoer over de weg van personen voor de toepassing van artikel 69 tweede lid, in afwijking van het elders bepaalde, het tijdvak dat het voertuig zich aan boord van een ander

vervoermiddel en niet op de weg bevindt, doch dit slechts ten aanzien van de reiziger die zich aan boord van dat voertuig bevindt of die daar in- of uitstapt.

Artikel 64

1. Vervoer over de weg van bagage omvat met betrekking tot bagage, die een reiziger op of bij zich draagt, uitsluitend de tijd dat zij aan boord van het voertuig is, terwijl dit zich op de weg bevindt. Bovendien omvat het de tijd van inlading daarin of uitlading daaruit.

2. Voor alle overige bagage omvat het vervoer over de weg de tijd tussen ontvangst ten vervoer en aflevering door de vervoerder.

3. Vervoer over de weg van bagage omvat voor de toepassing van artikel 71 tweede lid, in afwijking van het elders bepaalde, het tijdvak dat het voertuig, aan boord waarvan de bagage zich bevindt, zich aan boord van een ander vervoermiddel en niet op de weg bevindt, doch dit slechts ten aanzien van bagage, die zich aan boord van dat voertuig bevindt of die daarin wordt ingeladen dan wel daaruit wordt uitgeladen.

Artikel 65

1. Tijd- of reisbevrachting in de zin van deze titel is de overeenkomst van personenvervoer, waarbij de vervoerder zich verbindt tot vervoer aan boord van een voertuig, dat hij daartoe in zijn geheel met bestuurder en al dan niet op tijdbasis (tijdbevrachting of reisbevrachting) ter beschikking stelt van zijn wederpartij.

2. De artikelen 15, 19, 31, 34 en 35 zijn op deze bevrachting van overeenkomstige toepassing.

Artikel 66

De wetsbepalingen omtrent huur, bewaargeving en bruikleen zijn op terbeschikkingstelling van een voertuig met bestuurder, ten einde aan boord daarvan personen te vervoeren, niet van toepassing.

Artikel 67

1. Door de vervoerder, op zo nodig door een algemene maatregel van bestuur vast te stellen wijze openbaar gemaakte en algemeen verkrijgbaar gestelde voorwaarden of tarieven worden vermoed deel uit te maken van de vervoerovereenkomst.

2. Niettemin kan de vervoerder geen beroep doen op enig beding, waarvan hij begreep of moest begrijpen, dat zijn wederpartij indien zij het beding had gekend, de overeenkomst niet of op andere voorwaarden zou zijn aangegaan.

Artikel 68

1. De vervoerder is aansprakelijk voor schade veroorzaakt door dood of letsel van de reiziger ten gevolge van een ongeval dat in verband met en tijdens het vervoer aan de reiziger is overkomen.

2. Het eerste lid vindt eveneens toepassing, wanneer het ongeval plaats vond ten gevolge van het inladen of uitladen van bagage in of uit het voertuig.

Artikel 69

1. De vervoerder is niet aansprakelijk voor schade door dood of letsel van de reiziger veroorzaakt, voor zover het ongeval dat hiertoe leidde, is veroorzaakt door een omstandigheid die een zorgvuldig vervoerder niet heeft kunnen vermijden en voor zover zulk een vervoerder de gevolgen daarvan niet heeft kunnen verhinderen.

2. De vervoerder kan niet om zich van zijn aansprakelijkheid voor schade, door dood of letsel van de reiziger veroorzaakt, te ontheffen beroep doen op lichamelijke of geestelijke tekortkomingen van de bestuurder van het voertuig, dan wel op de gebrekkigheid of het slecht functioneren van het voertuig of van het materiaal, waarvan hij zich voor het vervoer bedient. Onder materiaal wordt niet begrepen een schip, luchtvaartuig of spoorwagon, aan boord waarvan het voertuig zich bevindt. Beroep op gebrekkigheid van het voertuig of materiaal of slecht functioneren daarvan is wel mogelijk voor zover dit vóór het ongeval is veroorzaakt door een van buiten komende omstandigheid.

3. Bij de toepassing van dit artikel wordt slechts dan rekening gehouden met een gedraging van een derde, indien geen andere omstandigheid, die mede tot het ongeval leidde, voor rekening van de vervoerder is.

Artikel 70

Nietig is ieder beding waarbij de ingevolge artikel 68 op de vervoerder drukende aansprakelijkheid of bewijslast wordt verminderd op andere wijze dan in deze titel is voorzien.

Artikel 71

1. De vervoerder is verplicht redelijke zorg aan te wenden dat de bagage van de reiziger niet verloren gaat of beschadigd wordt.

2. Hij staat in voor de lichamelijke en geestelijke geschiktheid van de bestuurder van het voertuig. Tevens staat hij in voor de deugdelijkheid en geschiktheid van het voertuig en materiaal, waarvan hij zich voor het vervoer bedient, behalve voor zover de gebrekkigheid of het slecht functioneren daarvan kort vóór het ongeval is veroorzaakt door een van buiten komende omstandigheid. Onder materiaal wordt niet begrepen een schip, luchtvaartuig of spoorwagon, aan boord waarvan het voertuig zich bevindt.

3. Nietig is ieder beding, waarbij de ingevolge dit artikel op de vervoerder drukende aansprakelijkheid of bewijslast op andere wijze wordt verminderd dan in deze titel is voorzien.

Artikel 72

1. Onverminderd de bepalingen van deze titel zijn op het vervoer van bagage de artikelen 18, 25, 26, 32–40, 51 en 53–60 van toepassing. Het in artikel 53 toegekende retentierecht en het in artikel 55 en artikel 60 toegekende recht tot het zich laten voldoen uit het in bewaring te stellen bedrag van kosten ter zake van het vervoer kunnen worden uitgeoefend voor alles wat de wederpartij van de vervoerder of de reiziger aan de vervoerder verschuldigd is.

2. Partijen hebben de vrijheid af te wijken van in het eerste lid op hun verhouding toepasselijk verklaarde bepalingen.

Artikel 73

Indien de vervoerder bewijst, dat schuld of nalatigheid van de reiziger schade heeft veroorzaakt of daartoe heeft bijgedragen, kan de aansprakelijkheid van de vervoerder daarvoor geheel of gedeeltelijk worden opgeheven.

Artikel 74

De aansprakelijkheid van de vervoerder is in geval van vertraging van de reiziger en in geval van verlies, beschadiging of vertraging van diens bagage beperkt tot een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen bedrag.

Artikel 75

1. De vervoerder kan zich niet beroepen op een uit artikel 74 of uit enig soortgelijk partijbeding voortvloeiende beperking van zijn aansprakelijkheid,

voor zover de schade is ontstaan uit zijn eigen handeling of nalaten, geschied hetzij met het opzet die schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap, dat die schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

2. Nietig is ieder beding, waarbij van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 76

1. In geval van aan de reiziger overkomen letsel heeft uitsluitend de reiziger zelf een vordering tot schadevergoeding.

2. In geval van dood van de reiziger hebben uitsluitend de overblijvende echtgenoot, de kinderen of de ouders van de reiziger, die door zijn arbeid plachten te worden onderhouden, een vordering tot schadevergoeding.

3. De vorderingen bedoeld in de vorige leden van dit artikel worden gewaardeerd naar gelang van de wederzijdse stand en de fortuin der personen en naar de omstandigheden.

4. In geval van verlies of beschadiging van bagage wordt de vordering tot schadevergoeding gewaardeerd naar de omstandigheden.

5. Het eerste en het tweede lid van dit artikel zijn niet van toepassing op vorderingen, die de vervoerder als wederpartij van een andere vervoerder tegen deze laatste instelt.

Artikel 77

De wederpartij van de vervoerder is verplicht deze de schade te vergoeden die hij lijdt doordat de reiziger, door welke oorzaak dan ook, niet tijdig ten vervoer aanwezig is.

Artikel 78

De wederpartij van de vervoerder is verplicht deze de schade te vergoeden die hij lijdt doordat de documenten met betrekking tot de reiziger, die van haar zijde voor het vervoer vereist zijn, door welke oorzaak dan ook, niet naar behoren aanwezig zijn.

Artikel 79

1. Wanneer vóór of tijdens het vervoer omstandigheden aan de zijde van de wederpartij van de vervoerder of de reiziger zich opdoen of naar voren komen, die de vervoerder bij het sluiten van de overeenkomst niet behoefde te kennen, doch die, indien zij hem wel bekend waren geweest, redelijkerwijs voor hem grond hadden opgeleverd de vervoerovereenkomst niet of op andere voorwaarden aan te gaan, is de vervoerder bevoegd de overeenkomst op te zeggen.

2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving aan de wederpartij van de vervoerder of aan de reiziger en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst van de eerst ontvangen kennisgeving.

3. Naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid zijn partijen na opzegging der overeenkomst verplicht elkaar de daardoor geleden schade te vergoeden.

Artikel 80

1. Wanneer vóór of tijdens het vervoer omstandigheden aan de zijde van de vervoerder zich opdoen of naar voren komen, die diens wederpartij bij het sluiten van de overeenkomst niet behoefde te kennen, doch die, indien zij haar wel bekend waren geweest, redelijkerwijs voor haar grond hadden opgeleverd de vervoerovereenkomst niet of op andere voorwaarden aan te gaan, is deze wederpartij van de vervoerder bevoegd de overeenkomst op te zeggen.

2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

3. Naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid zijn partijen na opzegging der overeenkomst verplicht elkaar de daardoor geleden schade te vergoeden.

Artikel 81

Wanneer de reiziger na verlaten van het voertuig niet tijdig terugkeert, kan de vervoerder de overeenkomst beschouwen als op dat tijdstip te zijn geëindigd.

Artikel 82

1. De wederpartij van de vervoerder is steeds bevoegd de overeenkomst op te zeggen. Zij is verplicht de vervoerder de schade te vergoeden die deze ten gevolge van de opzegging lijdt.
2. Zij kan dit recht niet uitoefenen, wanneer daardoor de reis van het voertuig zou worden vertraagd.
3. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

Artikel 83

1. Wordt ter zake van het vervoer een plaatsbewijs, een ontvangstbewijs voor bagage of enig soortgelijk document afgegeven, dan is de vervoerder verplicht daarin op duidelijke wijze zijn naam en woonplaats te vermelden.
2. Nietig is ieder beding, waarbij van het eerste lid van dit artikel wordt afgeweken.
3. De artikelen 56 tweede lid, 75 eerste lid en 186 eerste lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek zijn niet van toepassing.

TITEL 4

Verhuisovereenkomst

Artikel 84

1. De verhuisovereenkomst in de zin van deze wet is de overeenkomst van goederenvervoer, waarbij de vervoerder (de verhuizer) zich tegenover de afzender (de opdrachtgever) verbindt verhuisgoederen te vervoeren, hetzij uitsluitend in een gebouw of woning, hetzij uitsluitend ten dele in een gebouw of woning en ten dele over de weg, hetzij uitsluitend over de weg. Vervoer langs spoorstaven wordt niet als vervoer over de weg beschouwd.
2. Verhuisgoederen in de zin van deze wet zijn zaken, die blijkens hun aard bestemd zijn deel uit te maken van een inboedel en die als zodanig reeds zijn gebruikt en ter plaatse, waarheen zij krachtens overeenkomst zullen worden vervoerd, als zodanig zullen worden gebruikt of die voor toekomstig gebruik zullen worden opgeslagen. Artikel 568 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.
3. Indien partijen overeenkomen, dat het geheel van het vervoer over de weg zal worden beheerst door het geheel van de rechtsregelen, die het zouden beheersen, wanneer het andere zaken dan verhuisgoederen zou betreffen, wordt deze overeenkomst niet als verhuisovereenkomst aangemerkt.

Artikel 85

Bij de overeenkomst, waarbij de ene partij zich bij één en dezelfde vervoerovereenkomst tegenover de andere partij verbindt tot een verhuizing en tot ander vervoer van verhuisgoederen, gelden voor ieder deel van het vervoer de op dat deel toepasselijke rechtsregelen. Artikel 12 tweede, derde en vierde lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 86

Vervoer over de weg van verhuisgoederen omvat voor de toepassing van artikel 90 tweede lid, in afwijking van het elders bepaalde, het tijdvak dat het voertuig aan boord waarvan de verhuisgoederen zich bevinden, zich aan boord van een ander vervoermiddel en niet op de weg bevindt, doch dit slechts ten aanzien van verhuisgoederen, die daarbij niet uit dat voertuig werden uitgeladen.

Artikel 87

De verhuizer is verplicht verhuisgoederen, die gelet op hun aard of de wijze van vervoer, ingepakt behoren te worden of uit elkaar genomen behoren te worden, in te pakken dan wel uit elkaar te nemen en ter bestemming uit de pakken, dan wel in elkaar te zetten.

Artikel 88

1. De verhuizer is verplicht de verhuisgoederen ter bestemming af te leveren en wel in de staat, waarin zij hem uit hoofde van artikel 87 ter verpakking of demontage, dan wel in de staat, waarin zij hem ten vervoer ter beschikking zijn gesteld.

2. Onder afleveren wordt in deze titel verstaan het plaatsen van de verhuisgoederen ter bestemming op de daartoe mogelijkwijs aangeduide plek en zulks, bij toepassing van artikel 87, na hen te hebben uitgepakt of in elkaar gezet.

Artikel 89

Onverminderd artikel 88 is de verhuizer verplicht een aangevangen verhuizing zonder vertraging te voltooien.

Artikel 90

1. Bij niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen is de verhuizer desalniettemin voor de daardoor ontstane schade niet aansprakelijk, voor zover dit niet nakomen is veroorzaakt door een omstandigheid die een zorgvuldig verhuizer niet heeft kunnen vermijden en voor zover zulk een verhuizer de gevolgen daarvan niet heeft kunnen verhinderen.

2. De verhuizer kan niet om zich van zijn aansprakelijkheid uit hoofde van de artikelen 88 of 89 te ontheffen beroep doen op:

- a. de gebrekkigheid van het voertuig dat voor de verhuizing wordt gebezigd;
- b. de gebrekkigheid van het materiaal, waarvan hij zich bedient, tenzij dit door de opdrachtgever te zijner beschikking is gesteld; onder materiaal wordt niet begrepen een schip, luchtvaartuig of spoorwagon, waarop het voertuig, dat voor de verhuizing wordt gebezigd, zich bevindt;
- c. de gebrekkigheid van steunpunten benut voor de bevestiging van hijswerktuigen;
- d. enig door toedoen van derden, wier handelingen niet voor rekening van de opdrachtgever komen, aan de verhuisgoederen overkomen ongeval.

3. Het eerste lid van dit artikel is eveneens van toepassing ten aanzien van aansprakelijkheid van de verhuizer uit anderen hoofde dan van de artikelen 88 of 89.

Artikel 91

Onverminderd de artikelen 92 en 93 is de verhuizer, die de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen niet nakwam, desal-

niettemin voor de daardoor ontstane schade niet aansprakelijk, voor zover dit niet nakomen het gevolg is van de bijzondere risico's verbonden aan een of meer van de volgende omstandigheden:

- a. het inpakken of uit elkaar nemen, dan wel het uitpakken of in elkaar zetten van verhuisgoederen door de opdrachtgever of met behulp van enige persoon of enig middel door de opdrachtgever daartoe eigener beweging ter beschikking gesteld;
- b. de keuze door de opdrachtgever – hoewel de verhuizer hem een andere mogelijkheid aan de hand deed – van een wijze van verpakking of uitvoering van de verhuisovereenkomst, die verschilt van wat voor de overeengekomen verhuizing gebruikelijk is;
- c. de aanwezigheid onder de verhuisgoederen van zaken waarvoor de verhuizer, indien hij op de hoogte was geweest van hun aanwezigheid en hun aard, bijzondere maatregelen zou hebben getroffen;
- d. de aard of de staat van de verhuisgoederen zelf, die door met deze aard of staat zelf samenhangende oorzaken zijn blootgesteld aan geheel of gedeeltelijk verlies of aan beschadiging.

Artikel 92

Wanneer de verhuizer bewijst dat, gelet op de omstandigheden van het geval, het niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen een gevolg heeft kunnen zijn van een of meer der in artikel 91 genoemde bijzondere risico's, wordt vermoed, dat het niet nakomen daaruit voortvloeit.

Artikel 93

1. Wanneer de verhuizer de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen niet nakwam, wordt ten aanzien van:

- a. levende dieren;
- b. geld, geldswaardige papieren, juwelen, uit edelmetaal vervaardigde of andere kostbare kleinodiën

vermoed dat de verhuizer noch de omstandigheid, die het niet nakomen veroorzaakte, heeft kunnen vermijden, noch de gevolgen daarvan heeft kunnen verhinderen en dat het niet nakomen niet is ontstaan door een of meer der in het tweede lid van artikel 90 voor rekening van de verhuizer gebrachte omstandigheden.

2. De verhuizer kan geen beroep doen op het eerste lid onder b, indien de opdrachtgever hem de daar genoemde zaken afzonderlijk en onder opgave van hoeveelheid en waarde vóór het begin der verhuizing overhandigde.

Artikel 94

1. Nietig is ieder beding, waarbij de ingevolge artikel 88 op de verhuizer drukkende aansprakelijkheid of bewijslast op andere wijze wordt verminderd dan in deze titel is voorzien.

2. Wanneer het verhuisgoederen betreft, die door hun karakter of gesteldheid een bijzondere overeenkomst rechtvaardigen, staat het partijen in afwijking van het eerste lid vrij de op de verhuizer drukkende aansprakelijkheid of bewijslast te verminderen, doch slechts wanneer dit beding uitdrukkelijk en anders dan door een verwijzing naar algemene voorwaarden is aangegaan bij een in het bijzonder ten aanzien van de voorgenomen verhuizing aangegane en in een afzonderlijk geschrift neergelegde overeenkomst.

Artikel 95

Voor zover de verhuizer aansprakelijk is wegens niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen heeft de op-

drachtgever geen ander recht dan te zijner keuze te vorderen betaling van een redelijk bedrag voor herstel van beschadigd verhuisgoed, dan wel betaling van een bedrag, dat wordt berekend met inachtneming van de waarde welke verhuisgoederen als die, waarop de verhuisovereenkomst betrekking heeft, zouden hebben gehad, zoals, ten tijde waarop en ter plaatse waar zij hadden moeten worden afgeleverd. Dit laatste bedrag wordt, indien de verhuisgoederen worden afgeleverd, verminderd met hun waarde zoals, ten tijde waarop en ter plaatse waar zij zijn afgeleverd, te berekenen met inachtneming van artikel 96; dit bedrag wordt tevens verminderd met hetgeen is bespaard.

Artikel 96

Indien met betrekking tot een verhuisgoed een schadevergoeding uit hoofde van artikel 110 is verschuldigd, wordt deze aangemerkt als een waardevermindering van dat verhuisgoed.

Artikel 97

Voor zover de verhuizer aansprakelijk is wegens niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen, is hij niet aansprakelijk boven een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen bedrag. Bij of krachtens deze maatregel kan een bedrag worden vastgesteld dat de verhuizer op een door hem verschuldigde schadevergoeding in mindering kan brengen en kan een bedrag worden vastgesteld beneden hetwelk hij geen schadevergoeding verschuldigd is.

Artikel 98

1. De opdrachtgever kan, mits de verhuizer hierin toestemt en tegen betaling van een overeen te komen bedrag, schriftelijk een waarde van de verhuisgoederen aangeven, die het maximum, vermeld in de in artikel 97 genoemde algemene maatregel van bestuur, overschrijdt. In dat geval treedt het aangegeven bedrag in de plaats van dit maximum.

2. Nietig is ieder beding waarbij het aldus aangegeven bedrag hoger wordt gesteld dan het hoogste der in artikel 95 genoemde bedragen.

Artikel 99

1. De opdrachtgever kan, mits de verhuizer hierin toestemt en tegen betaling van een overeen te komen bedrag, schriftelijk het bedrag van een bijzonder belang bij aflevering voor het geval van verlies of beschadiging van vervoerd verhuisgoed en voor dat van overschrijding van een overeengekomen termijn van aanvang of einde der verhuizing vaststellen.

2. Indien een bijzonder belang bij de aflevering is aangegeven, kan, indien de verhuizer aansprakelijk is wegens niet nakomen van de op hem uit hoofde van artikel 88 rustende verplichting dan wel op grond van overschrijding van een overeengekomen termijn van aanvang of einde der verhuizing, onafhankelijk van de schadevergoedingen genoemd in de artikelen 95-98 en tot ten hoogste eenmaal het bedrag van het aangegeven belang, een schadevergoeding worden gevorderd gelijk aan de bewezen bijkomende schade.

Artikel 100

1. De verhuizer kan zich niet beroepen op een uit de artikelen 97-99 of uit enig soortgelijk partijbeding voortvloeiende beperking van zijn aansprakelijkheid, voor zover de schade is ontstaan uit zijn eigen handeling of nalaten, geschiedt hetzij met het opzet die schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap, dat die schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

2. Nietig is ieder beding, waarbij van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 101

1. De opdrachtgever is bevoegd de overeenkomst op te zeggen, wanneer hem door de verhuizer is medegedeeld, dat hij niet op de overeengekomen plaats en tijd met de verhuizing een aanvang kan of zal kunnen maken.
2. Hij kan deze bevoegdheid slechts uitoefenen terstond na ontvangst van deze mededeling.
3. Indien bij gebreke van de ontvangst van een mededeling, als bedoeld in het eerste lid, het de opdrachtgever uit anderen hoofde bekend is, dat de verhuizer niet op de overeengekomen plaats of tijd met de verhuizing een aanvang maakt of kan maken, is hij, zonder dat enige ingebrekestelling is vereist, bevoegd de overeenkomst op te zeggen, doch slechts binnen een redelijke termijn, nadat hem dit bekend is geworden; gelijke bevoegdheid komt hem toe, indien hem na ontvangst van een mededeling, als bedoeld in het eerste lid, uit anderen hoofde bekend wordt, dat de verhuizer op grond van andere omstandigheden dan welke hem tot zijn mededeling brachten niet met de verhuizing op de overeengekomen plaats of tijd een aanvang maakt of kan maken.
4. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.
5. Indien de verhuizer gehouden is de schade, die de opdrachtgever door de opzegging lijdt, te vergoeden, zal deze vergoeding, behoudens artikel 99, niet meer bedragen dan de overeengekomen verhuisprijs.

Artikel 102

De opdrachtgever is verplicht de verhuizer de schade te vergoeden, die deze lijdt doordat de overeengekomen verhuisgoederen, door welke oorzaak dan ook, niet op de overeengekomen plaats en tijd te zijner beschikking zijn.

Artikel 103

1. Alvorens verhuisgoederen ter beschikking van de verhuizer zijn gesteld, is de opdrachtgever bevoegd de overeenkomst op te zeggen. Hij is verplicht aan de verhuizer de daardoor geleden schade te vergoeden.
2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

Artikel 104

1. Zijn bij het verstrijken van de tijd, waarbinnen de verhuisgoederen ter beschikking van de verhuizer moesten zijn gesteld, door welke oorzaak dan ook, in het geheel geen verhuisgoederen ter beschikking, dan is de verhuizer, zonder dat enige ingebrekestelling is vereist, bevoegd de overeenkomst op te zeggen. De opdrachtgever is verplicht hem de daardoor geleden schade te vergoeden.
2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.

Artikel 105

1. Zijn bij het verstrijken van de tijd, waarbinnen de verhuisgoederen ter beschikking van de verhuizer moesten zijn gesteld, door welke oorzaak dan ook, de overeengekomen verhuisgoederen slechts gedeeltelijk ter beschikking, dan is de verhuizer op verlangen van de opdrachtgever desalniettemin verplicht de wel ter beschikking gestelde verhuisgoederen te verhuizen.
2. De opdrachtgever is verplicht de verhuizer de daardoor geleden schade te vergoeden.

Artikel 106

1. De opdrachtgever is verplicht de verhuizer omtrent de verhuisgoederen alsmede omtrent de behandeling daarvan tijdig al die opgaven te doen, waartoe hij in staat is of behoort te zijn, en waarvan hij weet of behoort te weten, dat zij voor de verhuizer van belang zijn, tenzij hij mag aannemen dat de verhuizer deze gegevens kent.
2. De verhuizer is niet gehouden, doch wel gerechtigd, te onderzoeken of de hem gedane opgaven juist en volledig zijn.

Artikel 107

1. De opdrachtgever is verplicht de verhuizer de schade te vergoeden die deze lijdt doordat, door welke oorzaak dan ook, niet naar behoren aanwezig zijn de documenten en inlichtingen, die blijkens mededeling door de verhuizer van de zijde van de opdrachtgever vereist zijn voor de verhuizing dan wel ter voldoening aan vóór de aflevering van de verhuisgoederen te vervullen douane- en andere formaliteiten.
2. De verhuizer is verplicht redelijke zorg aan te wenden, dat de documenten, die in zijn handen zijn gesteld, niet verloren gaan of onjuist worden behandeld. Een ter zake door hem verschuldigde schadevergoeding zal die, verschuldigd uit hoofde van de artikelen 95–100 in geval van verlies van de verhuisgoederen, niet overschrijden.
3. De verhuizer is niet gehouden, doch wel gerechtigd, te onderzoeken of de gedane opgaven juist en volledig zijn.
4. Zijn bij het verstrijken van de tijd, waarbinnen de in het eerste lid genoemde documenten en inlichtingen aanwezig moesten zijn, deze, door welke oorzaak dan ook, niet naar behoren aanwezig, dan zijn de artikelen 104 en 105 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 108

1. Wanneer vóór of bij de aanbieding van de verhuisgoederen aan de verhuizer omstandigheden aan de zijde van een der partijen zich opdoen of naar voren komen, die haar wederpartij bij het sluiten van de overeenkomst niet behoefde te kennen, doch die, indien zij haar wel bekend waren geweest, redelijkerwijs voor haar grond hadden opgeleverd de verhuisovereenkomst niet of op andere voorwaarden aan te gaan, is deze wederpartij bevoegd de overeenkomst op te zeggen.
2. De opzegging geschiedt door een mondelinge of schriftelijke kennisgeving en de overeenkomst eindigt op het ogenblik van ontvangst daarvan.
3. Naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid zijn partijen na opzegging der overeenkomst verplicht elkaar de daardoor geleden schade te vergoeden.

Artikel 109

1. De verhuisprijs is verschuldigd op het ogenblik, dat de verhuizer de verhuisgoederen ter bestemming aflevert.
2. Indien partijen overeenkwamen, dat de verhuisprijs vóór het vertrek van het voertuig, waarin de verhuisgoederen zijn geladen, zal worden betaald en de opdrachtgever niet aan deze verplichting heeft voldaan, is de verhuizer bevoegd het vervoer van de betrokken verhuisgoederen op te schorten en is hij met toestemming van de rechter gerechtigd tot het nemen van de in de artikelen 112 en 113 genoemde maatregelen. Gaat hij hiertoe over, dan zijn deze artikelen van toepassing.

Artikel 110

Onverminderd de artikelen 1390–1394 van het Burgerlijk Wetboek is de opdrachtgever verplicht de verhuizer de schade te vergoeden, geleden doordat deze zich als zaakwaarnemer inliet met de behartiging van de belangen van een rechthebbende op verhuisgoederen.

Artikel 111

De verhuizer heeft geen retentierecht op verhuisgoederen en documenten, die hij in verband met de verhuisovereenkomst onder zich heeft.

Artikel 112

1. Voor zover de opdrachtgever niet opkomt, weigert verhuisgoederen te ontvangen of deze niet met de vereiste spoed in ontvangst neemt, of voor zover op verhuisgoederen beslag is gelegd, is de verhuizer gerechtigd deze verhuisgoederen voor rekening en gevaar van de rechthebbende bij een derde op te slaan in een daarvoor geschikte bewaarplaats. Met toestemming van de rechter kan hij deze verhuisgoederen, desgewenst ook in het voor de verhuizing gebezigde voertuig, onder zich zelf houden of andere maatregelen daarvoor treffen. Hij is verplicht de opdrachtgever zo spoedig mogelijk op de hoogte te stellen.

2. De derde-bewaarnemer en de opdrachtgever zijn jegens elkaar verbonden, als ware de omtrent de bewaring gesloten overeenkomst mede tussen hen aangegaan. De bewaarnemer is echter niet gerechtigd tot afgifte dan na schriftelijke toestemming daartoe van hem, die de verhuisgoederen in bewaring gaf. Artikel 1764 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.

Artikel 113

1. In geval van toepassing van artikel 112 kan de verhuizer, de bewaarnemer dan wel de opdrachtgever door de rechter worden gemachtigd de verhuisgoederen geheel of gedeeltelijk op de door deze te bepalen wijze te verkopen.

2. De bewaarnemer is verplicht de verhuizer zo spoedig mogelijk van de voorgenomen verkoop op de hoogte te stellen; de verhuizer heeft deze verplichting jegens de opdrachtgever.

3. De opbrengst van het verkochte wordt in de consignatiekas gestort, voor zover zij niet strekt tot voldoening van de kosten van opslag en verkoop, alsmede, binnen de grenzen der redelijkheid, van de gemaakte kosten. Tenzij op de zaken een ander dan revindicatoir beslag is gelegd, moet aan de verhuizer uit het in bewaring te stellen bedrag worden voldaan hetgeen hem verschuldigd is ter zake van de verhuizing; voor zover deze vordering nog niet vaststaat, zal de opbrengst of een gedeelte daarvan op door de rechter te bepalen wijze tot zekerheid voor deze vordering strekken.

4. De in de consignatiekas gestorte opbrengst treedt in de plaats van de verhuisgoederen.

Artikel 114

Indien er zekerheid of vermoeden bestaat, dat er verlies of schade is, moeten verhuizer en opdrachtgever elkaar over en weer in redelijkheid alle middelen verschaffen om het onderzoek van de verhuisgoederen mogelijk te maken.

Artikel 115

Indien binnen drie jaren nadat de verhuizer aan de opdrachtgever schadevergoeding heeft uitgekeerd terzake van het niet afleveren van verhuisgoederen, deze verhuisgoederen of enige daarvan alsnog onder de verhuizer blijken te zijn of te zijn gekomen, is de verhuizer verplicht de opdrachtgever van deze omstandigheid bij aangetekende brief op de hoogte te brengen en heeft de opdrachtgever gedurende dertig dagen na ontvangst van deze mededeling het recht tegen verrekening van de door hem ontvangen schadevergoeding opnieuw aflevering van deze verhuisgoederen te verlangen. Hetzelfde geldt, indien de verhuizer ter zake van het niet afleveren geen schadevergoeding heeft uitgekeerd, met dien verstande dat de termijn van drie jaren begint met de aanvang van de dag volgende op die, waarop de verhuisgoederen hadden moeten zijn afgeleverd.

Artikel 116

Met betrekking tot verhuisgoederen, die de verhuizer onder zich heeft, doch ten aanzien waarvan hij niet meer uit hoofde van de verhuisovereenkomst tot aflevering is verplicht, is artikel 113 van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat uit de opbrengst van het verkochte bovendien aan de verhuizer moet worden voldaan het bedrag, dat deze mogelijkerwijs voldeed ter zake van zijn aansprakelijkheid wegens het niet nakomen van de op hem uit hoofde van de artikelen 88 en 89 rustende verplichtingen.

TITEL 5

Verjaring en verval

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 117

1. Een beding, waarbij een wettelijke termijn van verjaring of verval wordt gewijzigd, wordt aangemerkt als een beding ter wijziging van de aansprakelijkheid van hem, die een beroep op deze termijn toekomt.

2. Behoudens artikel 118 is ieder beding nietig, waarbij van dit artikel wordt afgeweken.

Artikel 118

Een termijn, bij afloop waarvan een rechtsvordering vervalt, kan worden verlengd bij overeenkomst tussen partijen, gesloten nadat de gebeurtenis die de rechtsvordering heeft doen ontstaan, heeft plaatsgehad.

AFDELING 2

Goederenvervoer

Artikel 119

In dit artikel en in de artikelen 120–128 wordt verstaan onder:

a. vervoerovereenkomst: een overeenkomst van goederenvervoer als genoemd in artikel 11 of artikel 84;

b. vervoerder: een vervoerder bij een vervoerovereenkomst;

c. afzender: een afzender, geadresseerde of ontvanger bij een vervoerovereenkomst;

d. dag van aflevering: dag waarop de onder de vervoerovereenkomst te vervoeren of vervoerde zaken zijn afgeleverd, dan wel, indien zij niet zijn afgeleverd, onder de al dan niet tot uitvoering gekomen vervoerovereenkomst hadden moeten zijn afgeleverd. Worden zaken na voortijdige beëindiging van de vervoerovereenkomst alsnog door de vervoerder in feite afgeleverd, dan geldt de dag dezer feitelijke aflevering als dag van aflevering. Worden zaken op grond van artikel 55 of artikel 113 dan wel enig beding van dusdanige strekking verkocht, dan geldt de dag van de verkoop als dag van aflevering.

Artikel 120

Behoudens artikel 128 verjaart op een vervoerovereenkomst gegronde rechtsvordering door verloop van één jaar.

Artikel 121

1. Behoudens artikel 124 en in afwijking van artikel 125 begint in geval van een door een afzender tegen een vervoerder ingestelde rechtsvordering ter za-

ke van niet terbeschikkingstelling van het voertuig of niet aanwezig zijn daarvan, de termijn van verjaring met de aanvang van de dag, volgende op de dag dat het voertuig ter beschikking gesteld had moeten zijn.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing in geval van een door een afzender tegen een vervoerder ingestelde rechtsvordering ter zake van het niet aanvangen van een verhuizing.

Artikel 122

In afwijking van artikel 125 en behoudens artikel 127 begint de termijn van verjaring met de aanvang van de dag, volgende op de dag van aflevering, indien het een rechtsvordering betreft ter zake van het:

a. ten vervoer ter beschikking stellen of ontvangen van bepaalde zaken, verschaffen van opgaven, inlichtingen of documenten betreffende deze zaken, betrachten van zorg ten aanzien van deze documenten, adresseren van bepaalde zaken of aanbrengen van gegevens op die zaken of op hun verpakking;

b. laden, behandelen, stuwen, herstuwen, vervoeren, lossen, opslaan, vernietigen of onschadelijk maken van bepaalde zaken dan wel berokkenen van schade door die zaken of door in- of uitladen daarvan;

c. afleveren van bepaalde zaken, verschaffen van middelen tot onderzoek en natellen daarvan, betalen van vracht daarover of van onkosten of extra-vergoedingen in verband met deze zaken, vergoeden van de in artikel 51 of artikel 110 bedoelde schade en innen en afdragen van rembours gelden;

d. invullen, aanvullen, dateren, ondertekenen of afgeven van een vrachtbrief, ontvangstbewijs of een soortgelijk document.

Artikel 123

In afwijking van artikel 125 en behoudens artikel 127 is op een rechtsvordering, door een vervoerder of een afzender ingesteld met betrekking tot materiaal, dat van de zijde van de afzender ter beschikking moet worden gesteld of is gesteld, artikel 122 van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat ingeval de vervoerder volgens de overeenkomst niet tot teruggave van het materiaal verplicht is, onder de dag van aflevering daarvan mede wordt verstaan de dag waarop dit materiaal niet meer te zijner beschikking is.

Artikel 124

In afwijking van de artikelen 121 en 125 begint de termijn van verjaring in geval van een rechtsvordering ter zake van schade geleden door opzegging of door voortijdige beëindiging van de vervoerovereenkomst zonder opzegging, met de aanvang van de dag, volgende op de dag dat de overeenkomst eindigt.

Artikel 125

Behoudens de artikelen 121–124 en 126–127 begint in geval van een rechtsvordering gegrond op een tijdbevrachting de termijn van verjaring met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de uitvoering van de overeenkomst is geëindigd; in geval van een rechtsvordering gegrond op een reisbevrachting begint deze termijn met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de reis, naar aanleiding waarvan de vordering is ontstaan, is geëindigd.

Artikel 126

In afwijking van artikel 125 begint de termijn van verjaring in geval van een rechtsvordering tot schadevergoeding, verschuldigd doordat aan

een verplichting tot verwittiging of op de hoogte stellen niet werd voldaan, met de aanvang van de dag, volgende op de dag waarop deze verplichting ontstond.

Artikel 127

In afwijking van de artikelen 122, 123 en 125 begint in geval van een door een vervoerder ingestelde rechtsvordering tot vergoeding van schade, geleden door verlies of beschadiging van een voertuig, de termijn van verjaring met de aanvang van de dag, volgende op die waarop het verlies of de beschadiging plaatsvond.

Artikel 128

1. Ten behoeve van een vervoerder of een afzender voor zover deze verhaal zoekt op een partij bij een exploitatie-overeenkomst, als bedoeld in artikel 4, voor hetgeen door hem aan een derde is verschuldigd, begint een nieuwe termijn van verjaring of verval, welke drie maanden belooft; deze termijn begint met de aanvang van de eerste der volgende dagen:
 - a. de dag waarop hij, die verhaal zoekt, aan de tot hem gerichte vordering heeft voldaan of
 - b. de dag waarop hij, die verhaal zoekt, ter zake in rechte is aangesproken of
 - c. de dag waarop de verjaring, waarop hij, die verhaal zoekt, beroep zou kunnen doen, is gestuit of
 - d. de dag waarop de termijn van de verjaring of het verval van de rechtsvordering waarvoor verhaal wordt gezocht, is verlopen, waarbij geen rekening wordt gehouden met een mogelijkterwijs plaatsgehad hebbende verlenging.
2. Het eerste lid kan er niet toe leiden, dat de voor rechtsvorderingen, gegrond op de desbetreffende exploitatie-overeenkomst, geldende termijn van verjaring of verval eerder verstrijkt ten aanzien van de rechtsvordering tot verhaal die op die exploitatie-overeenkomst is gegrond.
3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een overeenkomst, waarbij door de ene partij een voertuig, anders dan bij wijze van bevrachting en anders dan bij wijze van overeenkomst als bedoeld in artikel 2 derde lid, ter beschikking wordt gesteld van haar wederpartij, als exploitatie-overeenkomst aangemerkt en de partijen bij die overeenkomst als vervoerder en afzender.

Artikel 129

Indien uit hoofde van de artikelen 119–128 enige rechtsvordering in verschillende termijnen verjaart of vervalt dan wel te harer aanzien het begin van de termijn, waarbinnen de rechtsvordering verjaart of vervalt, verschilt, geldt die bepaling, die de termijn van verjaring of verval het laatst doet eindigen.

Artikel 130

1. Behoudens het elders bepaalde zijn de artikelen 119–129 van toepassing op overeenkomsten van gemengd goederenvervoer als genoemd in artikel 12 of artikel 85, met dien verstande, dat onder dag van aflevering, de dag van aflevering onder de overeenkomst van gemengd goederenvervoer wordt verstaan.
2. Indien bij een overeenkomst van gemengd goederenvervoer niet is komen vast te staan waar de omstandigheid, die tot de rechtsvordering aanleiding gaf, is opgekomen, wordt die der in aanmerking komende bepalingen van verjaring of verval toegepast, die voor hem, die de rechtsvordering instelt, de gunstigste is.
3. Nietig is ieder beding, waarbij van het tweede lid van dit artikel wordt afgeweken.

AFDELING 3

Personenvervoer

Artikel 131

1. Behoudens de artikelen 132–135 verjaart een op een overeenkomst van personenvervoer, als genoemd in artikel 61, gegronde rechtsvordering door verloop van één jaar, welke termijn begint met de aanvang van de dag volgende op die waarop de reiziger het voertuig heeft verlaten of had moeten verlaten.

2. In afwijking van het eerste lid en onder voorbehoud van artikel 132 zijn op de verjaring van een rechtsvordering ter zake van het vervoer van bagage de artikelen 119–130 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 132

1. Een rechtsvordering jegens een vervoerder ter zake van dood of letsel van de reiziger dan wel ter zake van bagage, waarvoor door de vervoerder geen ontvangstbewijs werd afgegeven, vervalt indien de rechthebbende niet binnen een termijn van drie maanden aan de vervoerder kennis heeft gegeven van het aan de reiziger overkomen voorval.

2. De in het eerste lid genoemde termijn begint met de aanvang van de dag, volgende op de dag van het voorval.

3. Het eerste lid van dit artikel blijft buiten toepassing, indien

a. de rechthebbende binnen de in het eerste lid genoemde termijn schriftelijk bij de vervoerder een vordering heeft ingediend;

b. het voorval te wijten is aan schuld van de vervoerder;

c. van het voorval geen kennis is gegeven of niet binnen de in het eerste lid genoemde termijn kennis is gegeven, het één of het ander door omstandigheden, die niet voor rekening van de rechthebbende komen;

d. de vervoerder binnen de in het eerste lid genoemde termijn uit anderen hoofde kennis had van het voorval.

Artikel 133

1. Een rechtsvordering jegens de vervoerder ter zake van aan een reiziger overkomen letsel verjaart door verloop van drie jaren, welke termijn begint met de aanvang van de dag, volgende op de dag van het de reiziger overkomen voorval.

2. Een rechtsvordering jegens de vervoerder ter zake van dood van een reiziger verjaart door verloop van drie jaren, welke termijn begint met de aanvang van de dag, volgende op de dag van overlijden van de reiziger, doch welke niet langer loopt dan vijf jaren beginnend met de aanvang van de dag, volgende op de dag van het de reiziger overkomen voorval.

Artikel 134

In geval van bevrachting zijn de artikelen 121 eerste lid, 124–127 en 129 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 135

1. Ten behoeve van een vervoerder van personen, een wederpartij van een zodanige vervoerder of een reiziger, voor zover deze verhaal zoekt op een partij bij een exploitatie-overeenkomst, als bedoeld in artikel 4, dan wel op een reiziger voor hetgeen door hem aan een derde is verschuldigd, begint een nieuwe termijn van verjaring of verval, welke drie maanden belooft; deze termijn begint met de aanvang van de eerste der volgende dagen:

a. de dag waarop hij, die verhaal zoekt, aan de tot hem gerichte vordering heeft voldaan of

- b. de dag waarop hij, die verhaal zoekt, ter zake in rechte is aangesproken of
- c. de dag waarop de verjaring, waarop hij, die verhaal zoekt, beroep zou kunnen doen, is gestuit of
- d. de dag waarop de termijn van de verjaring of het verval van de rechtsvordering waarvoor verhaal wordt gezocht, is verlopen, waarbij geen rekening wordt gehouden met een mogelijkerwijs plaatsgehad hebbende verlenging.

2. Het eerste lid kan er niet toe leiden, dat de voor rechtsvorderingen, gegrond op de desbetreffende exploitatieovereenkomst, geldende termijn van verjaring of verval eerder verstrijkt ten aanzien van de rechtsvordering tot verhaal die op die exploitatieovereenkomst is gegrond.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een overeenkomst, waarbij door de ene partij een voertuig, anders dan bij wijze van bevrachting en anders dan bij wijze van een overeenkomst als bedoeld in artikel 2 derde lid, ter beschikking wordt gesteld van haar wederpartij, als exploitatieovereenkomst aangemerkt en de partijen bij die overeenkomst als vervoerder en zijn wederpartij.

TITEL 6

Slotbepalingen

Artikel 136

Artikel 1653 van het Burgerlijk Wetboek vervalt.

Artikel 137

Het Wetboek van Koophandel wordt als volgt gewijzigd:

a. Het opschrift van de vijfde titel van het eerste boek komt te luiden: Van commissionairs, expeditieus en vervoerders.

b. In artikel 90 lid 1 wordt in de eerste volzin en onder 3 «voerman» vervangen door: vervoerder.

c. Het opschrift van de derde afdeling van de vijfde titel van het eerste boek komt te luiden: Van vervoerders.

d. In artikel 91 wordt «voerlieden» vervangen door: vervoerders.

e. In de artikelen 92, 93, 94 en 95 wordt «voerman» vervangen door: vervoerder.

f. Aan het slot van de vijfde titel wordt ingevoegd:

Artikel 99a

De bepalingen van deze titel zijn niet toepasselijk op de overeenkomsten genoemd in de Wet Overeenkomst Wegvervoer.

g. In artikel 686 wordt «voerman» vervangen door: vervoerder.

Artikel 138

In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt na artikel 297 en vóór de vierde titel ingevoegd:

DERDE TITEL A

Rechtspleging in zaken van wegvervoer

Artikel 298

Geschillen naar aanleiding van het stellen, aanvullen of vervangen van zekerheid als bedoeld in artikel 53 van de Wet Overeenkomst Wegvervoer worden

ten verzoeken van de meest gereede partij beslist door de voorzitter van de rechtbank, binnen welker rechtsgebied de aflevering plaatsvindt of moet plaatsvinden.

Artikel 299

Op een verzoek van de vervoerder tot toestemming ten vervoer ontvangen zaken op te slaan, onder zich zelf te houden of daarvoor andere maatregelen te treffen wordt beslist door de voorzitter van de rechtbank, binnen welker rechtsgebied de zaken zich bevinden.

Artikel 300

1. Op een verzoek tot machtiging ten vervoer ontvangen zaken te verkopen, wordt beslist door de voorzitter van de rechtbank, binnen welker rechtsgebied de zaken zich bevinden. De verzoeker is verplicht bij zijn verzoek aan te geven op welke wijze of wijzen de zaken kunnen worden verkocht.

2. De voorzitter van de rechtbank kan op verzoek van de meest gereede partij in zijn beschikking bepalen dat en zo ja op welke wijze de opbrengst van het verkochte of een gedeelte daarvan zal strekken tot zekerheid voor nog niet vaststaande vorderingen van de vervoerder.

Artikel 301

1. Op een verzoek tot gerechtelijk onderzoek naar de toestand waarin vervoerde zaken worden afgeleverd, of tot begroting van de daarbij bevonden verliezen of schaden, wordt beslist door de voorzitter van de rechtbank, binnen welker rechtsgebied de zaken worden afgeleverd. Deze wijst daarbij hetzij één hetzij drie deskundigen aan en bepaalt op welke wijze dezen de wederpartij van de verzoeker zullen oproepen bij het onderzoek aanwezig te zijn.

2. Op een verzoek van de in het eerste lid bedoelde aanvrager tot het geheel of gedeeltelijk ten laste van zijn wederpartij brengen van de kosten van het onderzoek of de begroting als daar bedoeld, dan wel van de door dat onderzoek geleden schade, wordt beslist door de in dat lid genoemde rechter. Deze kan het verzoek slechts toewijzen na een behandeling bedoeld in artikel 429f.

Artikel 302

In de gevallen van de artikelen 298–301 zijn de artikelen 429d–429m en 429r van toepassing. Tegen de beschikking van de voorzitter van de rechtbank staat geen andere voorziening open dan cassatie in het belang der wet.

Artikel 139

In de Wet Autovervoer Personen vervalt artikel 8.

Artikel 140

Aan artikel 9 van de Wet Openbare Vervoermiddelen wordt toegevoegd een vierde lid, luidende:

4. Deze bepaling is niet van toepassing op overeenkomsten tot vervoer als genoemd in de Wet Overeenkomst Wegvervoer.

Artikel 141

Op de overeenkomsten, genoemd in deze wet, welke zijn aangegaan vóór het tijdstip van haar in werking treden, zijn de bepalingen van het vroegere recht van toepassing.

Artikel 142

De verjaring en het verval van rechtsvorderingen, welke zijn begonnen te lopen vóór het tijdstip van in werking treden van deze wet, worden beheerst door het vroegere recht.

Artikel 143

1. Gedingen, waarin de inleidende dagvaarding is betekend dan wel het inleidende verzoekschrift is ingediend vóór het tijdstip van in werking treden van deze wet, worden geheel afgedaan met toepassing van de voorschriften van procesrechtelijke aard, die vóór dat tijdstip golden.

2. Het in het vorige lid bepaalde geldt ook voor de afdoening van een eis of verzoek, in het geding bij wege van reconventie gedaan.

Artikel 144

1. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

2. Op het in het vorige lid bedoelde tijdstip treedt de bij artikel I der Wet van 16 mei 1969, Stb. 200, vastgestelde twaalfde titel van het eerste boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in werking voor de zaken waarop die titel in deze wet van toepassing is verklaard en voor zover die titel ingevolge deze wet van toepassing is. Op dat tijdstip treedt met betrekking tot die zaken artikel 345 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering buiten werking.

3. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet Overeenkomst Wegvervoer.

Artikel 145

De eerste vier titels van deze wet worden bij de invoering van de eerste twaalf titels van Boek 8 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek daarachter gevoegd als Titel 13 van dat Boek onder het opschrift: IV WEGVERVOERSRECHT. Onze Minister van Justitie stelt de nummering van de artikelen in verband daarmee opnieuw vast, brengt de aanhalingen daarvan in overeenstemming met de nieuwe nummering en vervangt telkens de in deze wet gebezigde benaming «wet» door: «titel», «titel» door: «afdeling» en «het Burgerlijk Wetboek» door: «dit Wetboek». De artikelen 1, 3, 12, 62 en 85 komen daarbij te vervallen.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,